

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14364/2022
14.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јован Калајџић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Симић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 480/21 од 01.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 480/21 од 01.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 480/21 од 01.02.2022. године, након одржане расправе, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље, па је обавезан тужени да доприноси издржавању своје малолетне деце, тако да на име свог доприноса у издржавању мал. ВВ плаћа 15.000,00 динара, а за мал. ГГ 8.000,00 динара месечно, које ће плаћати законском заступнику малолетне деце или на руке или путем уплатнице од 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од дана подношења тужбе 14.08.2019. године па убудуће, док за то буду постојали законски разлози, док ће заостале месечне износе исплатити одједном у року од 15 дана од пријема отправка пресуде. У ставу другом изреке пресуде, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужени да поред износа утврђеног у ставу првом ове пресуде, доприноси у издржавању малолетне ВВ још по 10.000,00 динара почев од подношења тужбе, док за то буду постојали законски разлози. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 110.250,00 динара.

Против правоснажне другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 18/20) и нашао да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом туженог се не указује конкретно на постојање других битних повреда одредаба парничног поступка, које би могле бити разлог за изјављивање ревизије по одредби члана 407. ЗПП.

Према утврђеним чињеницама, тужила је живела у ванбрачној заједници са туженим у којој су рођена деца, ћерка ВВ, рођена ... године и син ГГ, рођен ... године. Правноснажном пресудом Основног суда у Параћину П2 317/19 од 16.01.2020. године, малолетна деца парничних странака поверена су мајци на самостално вршење родитељског права и уређен је начин одржавања личних односа између деце и туженог оца. Тужила са децом живи у стану које је власништво њеног оца, и од свих укућана примања остварује само отац тужиле у виду пензије која износи 16.000,00 динара. Тужила не може да се запосли јер је потпуно посвећена малолетној ћерки ВВ која је дете са посебним потребама јер болује од Малолетни ГГ је ученик ... разреда основне школе и доброг је здравственог стања. Тужила је у међувремену добила треће дете са држављанином ... које је старо око ... месеци и за које издржавање плаћа отац детета у месечном износу око 40.000,00 динара. Приходи тужиле су око 35.500,00 динара и то 29.800,00 динара на име туђе неге и помоћи и 5.750,00 динара на име дечијег додатка и води скоро целодневну бригу о малолетној ВВ, као и о трећем малолетном детету старом ... месеци. Тужени се води као незапослено лице и нема уписаних непокретности на своје име, живи у породичној кући својих родитеља, а 2019. године поднео је захтев за боравишну дозволу како би наставио да ради у Тужени је током поступка више десетина пута одлазио у иностранство, из чега произилази да је ипак био радно ангажован, с обзиром да је здрав ..., а није доставио медицинску документацију на основу које би поткрепио своје тврдње да не може да ради као ... због здравствених проблема са кичмом.

Потребе малолетне ВВ износе 50.000,00 динара, што је адекватан износ за дете њеног узраста са посебним потребама, које због здравствених проблема посећује логопеда и дефектолога и месечно плаћа 15.000,00 динара персоналног асистента и непрестано јој је потребна помоћ трећег лица из ког разлога се тужила не може запослити. Тужени је радио и даље повремено ради у ... и остварује приходе као ..., који су раније износили и до 2.200 евра. Тужени је здрав и радно способан, а увидом у пасош, утврђено је да је у последње две и по године од подношења тужбе на десетине пута одлазио у иностранство. Када није у иностранству бави се пољопривредом са родитељима који поседују око 3 ха земљишта на коме сеју кукуруз, пшеницу, држе свиње, тако да је тужени способан да доприноси издржавању своје малолетне деце. Тужени је током поступка прихватио одлуку првостепеног суда у вези висине издржавања за малолетног сина ГГ од 8.000,00 динара месечно колико је тужила и тражила. Имајући у виду све наведене чињенице и околности, тужени је обавезан да на име доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа износ од 15.000,00 динара месечно, а за малолетног ГГ износ од 8.000,00 динара месечно, у складу са чланом 160. став 2. Породичног закона.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно је другостепени суд применио материјално право, када је обавезао туженог да у укупном износу од 23.000,00 динара доприноси у издржавању своје деце. Одлука о издржавању одмерена правилно полазећи од одредбе члана 160. Породичног закона и 162. став 3. истог закона, којим је прописано да се детету мора обезбедити стандард онај који има дужник издржавања. Приликом одлучивања о висини издржавања другостепени суд је имао у виду све околности и то висину прихода и друга имовинска права, као и расходе и потребе малолетне деце, те је имајући у виду све околности туженог, као даваоца издржавања, утврдио висину његове обавезе. Тужени је обавезан да доприноси издржавању деце износом који је адекватан потребама деце и могућностима туженог као дужника издржавања. У допринос издржавању деце, поред новчане помоћи коју мал. ВВ добија као дете са посебним потребама, урачунава се и свакодневна брига и активност мајке као носиоца самосталног вршења родитељског права око неге, исхране и одржавања хигијене, као и друге активности да би се деци, посебно мал. ВВ којој је неопходна непрестана помоћ трећег лица, омогућили адекватни услови живота и рада. Стога неосновано ревидент оспорава правилност примене материјалног права у делу одлучивања о висини његовог доприноса у издржавању мал. ВВ.

Неосновано се наводима ревидента оспорава активна легитимација тужиле, а о чему се већ изјаснио Врховни касациони суд у решењу Рев 4488/21 од 08.09.2021. године.

Са изложеног, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић